

Ordføreren (Lauber): Som det høje Thing vil se, er Jællensudvalget kommet til Enighed om sine Indstillinger angaaende den foreliggende Sag. Der var tre Differentspunkter mellem Folkethinget og Landstinget. Det første dreiede sig om, hvorvidt Hellerupbanen burde optages i Loven, saaledes som Landstinget efter Ministerens Forslag ønskede, medens Folkethinget fra sin Side holdt paa, at dette ikke maatte ske, med mindre dertil blev knyttet den Betingelse, at der tillige skulde være sikret en Jernbane til Hørsholm. Dette Differentpunkt har det været Jællensudvalget let at fjerne derved, at man ubeløst hele denne Sag. Derved faldt Omstændighederne fra begge Sider bort, og jeg antager ikke, at dette Punkt vil møde nogen Indvending her fra Folkethingets Side, eftersom det allerede ved enefte Behandling her i Folkethinget blev vedtaget af Thinget. Det næste Punkt angaar §§ 1 og 3 og dreier sig om, hvorvidt Rjøbenhavns Kommune bør yde Tilskud til den eventuelle Havnbane. Efterhaanden som denne Sag er kommen til at skrive frem, er denne Bane og visse dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal kommen til at foreligge paa en temmelig forandret Maade, saa at vi nu, i det Dieblif, da Sagen kom til Jællensudvalget, erfarede, at der i Virkeligheden ikke længer er Tale om at benytte den gamle Jernbanedæmning fra Foden af Valby Bakke, det er det Sted, hvor Rjøbenhavns Grund begynder, til den gamle Banegaards Plads til en Forbindelse mellem Havnbanen og den vestjællandske Jernbane. Derved ere jo rigtignok de Forudsætninger, under hvilke man har talt ved Sagens foregaaende Behandlinger, i temmelig høj Grad forrykkede, men paa den anden Side har Jællensudvalget selvfølgelig været nødt til at tage Hensyn til dette faktiske Standpunkt, som Sagen var kommet til at indtage. Derved vilde det blive urimeligt at fastsætte i § 3, at Koncession paa Havnbanen kun kunde meddeles paa Betingelse af, at Rjøbenhavns Kommune uden Bederlag afgav den paa Rjøbenhavns Grund liggende Del af den gamle Jernbanedæmning, eftersom der ikke længere er Tale om en saadan Havnbane. Dersom en saadan Forbindelse mellem Havnbanen og den vestjællandske Jernbane skal tilveiebringes — og Tanken derom er ingenlunde opgiven — vil den efter al Sandsynlighed blive tilveiebragt ved en Bane, som gaar fra Vigerslev gennem Valby Bakke omtrent til det Sted, hvor Rjøbenhavns Grund begynder, men som derefter svinger mod Syd og rimeligvis vil blive forsat paa en Dæmning ude i Vandet. Under disse Omstændigheder maatte der være Spørgsmaal om, hvorvidt man kunde finde en anden Form for, at den Tanke, som har været næret i Udvalget i dette Thing, og som Thinget har sluttet sig til, nemlig at Rjøbenhavns Kommune kom til at yde et Bidrag til Havnbanen i Lighed med, hvad andre Kommuner have ydet til de der an-

lagte Havnbaner, kunde komme til at ske Fyldest, og i saa Henseende foreslog man at indsette den Bærdi, hvortil Jernbanedæmningen efter Overenskomst med Indenrigsministeren var anslaaet ved 2den Behandling, nemlig 100,000 Kr. Fra Landstingets Side mente man derimod ikke, at der var Ansig til at fastsætte noget Saadant. Det tredje Differentpunkt dreiede sig om § 10, nemlig angaaende den Million Kroner, som ønskedes til Forøgelse af Driftsmateriellet. Som det vil erindres, vare de Indvendinger, som fra Folkethingets Side bleve gjorte mod denne Paragraf, af dobbelt Art. For det Første forlangte man, at, inden en saadan Bemyndigelse til at anskaffe nyt Driftsmateriel blev given, skulde der gjøres nøyagtigt Rede for, hvorledes det sjællandske Jernbaneselskab havde anvendt de tidligere Beløb, som ere bevilgede til Driftsmateriel, og i det Hele gjøre Rede for, hvorledes Anlægssummen til den nordvestjællandske Bane, som der nærmest var Tale om, var bleven anvendt, og fremdeles paastod man fra Folkethingets Side, at denne Bewilling ikke maatte gives, medmindre det blev fastsat, at Selskabet skulde paatage sig en Forpligtelse til at forny sit Driftsmateriel ud af sin Reserverfond. Det Sidste var et subsidiært Forslag, der fremkom i Folkethinget ved enefte Behandling, men ikke kom under umiddelbar Afstemning, eftersom selve den vedkommende Paragraf var bortfalden. Om disse to Punkter dreiede sig altsaa Forfjellen mellem Landstinget og Folkethinget, idet Landstinget i saa Henseende væsentlig sluttede sig til Regeringen, medens Folkethinget fulgte andre, velbekendte Ansuelser. Det er nu lykkedes at komme til Enighed om disse to Punkter paa den Maade, at Folkethinget væsentlig har faaet sit Ønske opfyldt i det første Punkt, medens saa igjen dets Medlemmer af Udvalget have givet efter i det andet Punkt. Man foreslaar nemlig for det Første, at der i § 1 skal foretages følgende Forandring, at der istedetfor at tale om, at de nævnte Baner blive at sætte i Forbindelse med den vestjællandske Bane ved en Bane fra Vigerslev til Valby som udtrykkelig Betingelse, siges: „Forbindelsen mellem Rjøbenhavns nuværende Banegaard og den gamle Banegaard bliver tillige at tilveiebringe ved en Tunnel med dobbelt Spor under Vesterbrogade eller ved et Spor fra et Punkt Vest for Frederiksberg til et Punkt paa Havnbanen eller paa begge de nævnte Maader“. Man stiller det altsaa som et Alternativ, hvilken af de to Maader, man vil vælge, eller om man vil anvende den begge, og i Forbindelse dermed foreslaas det at indsette i § 3 Følgende: „Koncession paa den under § 1 Nr. 2 omhandlede Bane kan kun meddeles paa Betingelse af, at Rjøbenhavns Kommune uden Bederlag afgiver de til Sporet fornødne Grunde, som eies af Kommunen, samt derhos for det Tilfelde, at Forbindelsen imellem den nuvæ-